

Klasse, nemlig ikke Stationsbestyrerne, men de øvrige i denne Klasse omhandlede Bestillingsmænd op med det Beløb, Rejseringen har foreslaaet. Det vil jo nu vise sig, hvorvidt der kan bringes en Ørerenkomst tilfælde paa dette Grundlag. Er det ikke muligt, kan det jo gjerne være, at der kan ske det Samme i denne Sag, som der skete i en anden Sag forleden Dag, at Flertallets Stilling bliver saa fortvøjet, at man siger: lad dem saa ligge ligesom de andre Lønningslove. Vi kunne dog ikke blive ved at byde os selv over, naar man ikke kan komme til en alvorlig Forhandling og se, hvad det er, Modparten kan gaa ind paa. Naar man vil sige: ja, det er godt nok med det Lapperi, denne Smaaafgørelse af Lønninger, denne Smaaafgørelse af Alderstillaeg og Pensionerne, denne gjennemgaaende Forøring af 5 pSt., alt dette Smaaatteri kunne vi ikke tage imod, vi ville have noget Mere, — vil jeg sige, at de Herrer maa jo erindre ved Siden af, at disse Tilbud, som forefæstet paa enkelte Punkter ikke ere Smaating, men ligesom en selvstaendig Gaaen ind paa Regjeringsforlaget, at den tidligere Telegraflønningsslov er fra 1875, fra en Tid, hvor Forholdene ligesaa godt kunne betegne en Dyrtdistilland, som de gjøre for Diebliffet, altsaa en Lov, som er vedtagen meget sildig og paa en Tid, da man havde meget nær den samme Dyrtdid som nu. En Lov, der skal synes nogenledes rimelig, kan altsaa selvfølgelig ikke gaa saavidt i Forhøielse som en Lønningsslov overfor meget ældre tidligere Lønningsslove. — Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg blot sige nogle Ord angaaende hver enkelt af de af Flertallet og Udvalgets omhandlede Mindretal, hvoraf jeg er en Del, stillede Vndringsforslag. Vndringsforlaget Nr. 1 handler jo om Telegrafdirektøren, hvis Lønning foreslaas forhøiet med 400 Kr. i Begyndelsen og 800 Kr. ved Slutningen. Vndringsforlaget under Nr. 3 angaar den eneste Nedsættelse, som findes i første Lønningssklasse, nemlig for Chefen for Telegrafdirektoratets Regnskabsafdeling, en Nedsættelse af hans Gage til 3,200 Kr., fordi man ikke kan erkende, at denne Post er saa vigtig som den lige forangaaende. Under Nr. 4 er det foreslaaet at nedsætte Lønningen ved tre af de omhandlede Telegrafstationer til 2,400 Kr., fordi man ikke kan anse disse Stationer for at kunne sættes lige med dem, hvormed de ere ligestillede i Lovforlaget. Vndringsforlaget under Nr. 5 er vel stillet af et Mindretal, men jeg skal dog berøre det, forsaavidt selvfølgelig de Medlemmer, som ikke have stillet dette Mindretalsforslag, staa paa Lovens Standpunkt. Overfor dette Mindretal staa altsaa ikke alene det sædvanlige Mindretal her i Salen, som støtter Ministeriet, men tillige 4 Medlemmer af det fælles Flertal, saa at der altsaa paa dette Punkt er et virkelig Flertal for Regjeringsforlaget. Vndringsforlaget under Nr. 6 er kun en Antydning af, at man ønsker at

samle Telegrafister og Dvertelegrafister i een Lønningssklasse, hovedsagelig af den Grund, at deres Alderstillaeg gaa efter samme Regler, og de miste ikke som Dvertelegrafister de Alderstillaeg, de have haft som Telegrafister. Vndringsforlaget Nr. 7 er kun en Bestemmelse om, at disse Bestillingsmænd udtages af Telegrafisterne og Dvertelegrafisterne til Benyttelse for Dverbestyrelsen. Vndringsforlaget under Nr. 8 er det af mig paapegede vigtige Forslag, hvorved man gaar ind paa at forhøje gjennemgaaende Lønningerne for Dvertelegrafisterne. Vndringsforlaget Nr. 11 er det almindelige Forslag om at bringe Telegrafisternes Begyndelsesløn tilbage til den nuværende Lovs Rgler. Vndringsforlaget under Nr. 13 indeholder en Bestemmelse om, at Ministeren i Almindelighed ved Udnævnelsen til Dprøvkning fra lavere til høiere Lønning under tredje Lønningssklasse gaar efter Tjenestalder, men det er naturligvis ingen Lov imod den høitærede Minister. Da Ministeren gjør det iforveien, er Vndringsforlaget egentlig ikke Andet end Lovgivningmagtens Vnse om, at dette System saavidt muligt fra Ministerens Side bliver vedligeholdt. Vndringsforslagene under Nr. 14 og de følgende ere de af mig omtalte Vndringsforslag med Hensyn til Alderstillaeg, hvorved de vel blive mindre end af Regjeringen foreslaaet men gjennemgaaende større end de nuværende Alderstillaeg; paa det nuværende Standpunkt skal jeg altsaa ikke sige mere angaaende dette. Forslaget under Nr. 20 indeholder en bestemt Fastsættelse af Noget, som vistnok er ment, men som ikke er flaaet saa aldeles uroffelig fast i Loven, en Fastsættelse af, at det for at Vedkommende kan gjøre Krav paa de i Loven bestemte Alderstillaeg, er nødvendigt, at han enten har været i den omtalte Postbestilling eller har været under Telegrafvæsenet som fast ansat Telegrafist, altsaa ikke paa Prøve, men kun ledes til at tro, men heller ikke som Reservetelegrafist. — Forslaget Nr. 21 er det omtalte Forslag der gaar ud paa at forhøje Dvertelegrafisternes Alderstillaeg indtil 600 Kr. og Telegrafisternes indtil 500 Kr. Under Nr. 23 kommer det et Forslag, som aldeles ikke har noget Tilknætningspunkt i Loven. Den gjældende Lov er, at Ministeren haade kan tage Mandfolk til Telegrafister og benytte Kvinder dertil, men dette Sidste er meget sjeldent stet. Der er nu adskillige Medlemmer i Udvalget, der have ment, at det var høibidigt, at man kom ind paa det Bei, som man f. Eg. meget benytter i Sverrig, ogsaa at anvende Kvinder i denne Institution, og disse Medlemmer have antaget, at naar man foreslog, at Kvinder begynde med en lavere Gage, vilde Administrationen snarere gaa ind paa dette System. Jeg skal for Diebliffet henstille dette til Ministeren. Forslaget er jo ikke stillet af Flertallet. — Forslaget Nr. 24 er det af mig omtalte Forslag